



زیرک

بر روی تخت گران قیمت قصر نشسته بود و به حادثه‌های عجیب امروز فکر می‌کرد :

«این دیگر چه رسمی است؟ چرا مردم شهر همگی در مقابل دروازه شهر جمع شده بودند؟ چرا تا مرا دیدند، به طرفم دویدند؟ چرا مرا روی شانه‌هایشان نشانند و به قصر آوردند؟ مگر این شهر حاکم و فرمانروا ندارد؟ شاید مرا با شخص دیگری اشتباه گرفته‌اند!...»

همه چیز برایش مثل یک رؤیا بود. نمی‌توانست باور کند؛ صبح وقتی برای اولین بار وارد این شهر می‌شد، مسافری تنها و خسته بود و امشب، سلطان مردم این سرزمین!

روزها یکی یکی می آمدند و می رفتند، ولی کسی به پرسش های پادشاه جواب درستی نمی داد. این رفتار مرموز اطرافیان، او را بیشتر نگران می کرد، تا اینکه روزی...

مخفیانه لباس مردم عادی شهر را پوشید و از قصر بیرون رفت.

همین طور که قدم زنان به اطراف نگاه می کرد، از بازار شلوغ شهر سر درآورد. در شلوغی و سروصدای بازار، هرکس مشغول کاری بود. با کنجکاو به اطراف نگاه می کرد که ناگهان گرمی دستی را روی شانه هایش احساس کرد. سر جایش میخ کوب شد. سرش را که برگرداند پیرمرد مهربانی را دید.

— «جناب سلطان! شما اکنون باید در قصر باشید. با این سر و وضع در بازار چه می کنید؟!»

دست و پایش را گم کرد. نمی دانست چه جوابی بدهد. پیرمرد او را شناخته بود. بریده بریده گفت: می خواستم، می خواستم، آخر می دانید...

پیرمرد لبخندی زد و گفت: از روز اول هم معلوم بود که آدم زیرکی هستید. حتماً می خواهید بدانید در این شهر چه خبر است و علت رفتار عجیب مردم این شهر چیست. حالا خوب گوش کنید تا من برایتان توضیح دهم:

مردم این شهر طبق رسم قدیمی، در روز معینی کنار دروازه شهر جمع می شوند. آنان اولین کسی که وارد شهر می شود را به دوش می گیرند و او را به عنوان پادشاه خود انتخاب می کنند. آنها تا یک سال، به تمام دستورات پادشاه عمل می کنند و فرمان بردار او هستند، سال بعد دوباره همگی در کنار دروازه شهر جمع می شوند. بنابراین، هیچ پادشاهی در این شهر نمی تواند بیشتر از یک سال بر مردم حکومت کند.

— پس تکلیف پادشاه قبلی چه می شود؟

— او را بر کشتی سوار می کنند و به جزیره ای می برند و در آنجا می گذارند.

— می دانی آن جزیره کجاست؟

— من این موضوع را به پادشاهان پیشین نیز گفتم، ولی آنان توجهی نکردند. اگر شما بخواهید، من نشانی آن جزیره را به شما خواهم داد...

آن شب تا نزدیک صبح در قصر قدم می زد و فکر می کرد:

می توانم تا سال بعد در این قصر در کمال آسایش زندگی کنم و از حکومت لذت ببرم. الان همه چیز شهر در اختیار من است. اصلاً دلیلی ندارد با فکر کردن به آینده، خودم را ناراحت کنم... اما فقط یک سال! بعد از آن چه کار کنم؟ اگر بخواهم این یک سال را به خوش گذرانی بپردازم، در آن جزیره بدون آب و غذا، بدون خانه و سر پناه، چگونه زندگی کنم؟

انتخاب سختی بود. آسایش یک ساله و رنج همیشگی یا یک سال زحمت و در عوض، راحتی همیشگی؟

بالاخره نزدیک صبح تصمیمش را گرفت.

از فردای آن روز، در کنار رسیدگی به کارهای مردم و تلاش صادقانه برای حل مشکلات آنان، با راهنمایی‌های پیرمرد دانا، چند دوست قابل اعتماد پیدا کرد و برنامه‌اش را برای آنان توضیح داد. او تمام هدایایی را که مردم شهر می‌آوردند، به دوستان نزدیکش می‌داد تا با آنها برایش مصالح ساختمانی، نهال‌های درختان و گله‌های گوسفند خریداری کنند. او هیچ چیز از اموالش را در قصر نگه نمی‌داشت.

از آن پس هر چند روز یک بار، بدون اینکه کسی خبردار شود، یک کشتی از ساحل شهر به جزیره می‌رفت و مصالح ساختمانی، نهال‌های درختان و گله‌های گوسفندان را با خود به آنجا می‌برد. کشاورزان و کارگران مورد اعتماد پادشاه نیز هر روز به همراه خدمتکاران نزدیک وی به جزیره می‌رفتند و ...

همه چیز طبق برنامه پیش می‌رفت تا اینکه یک شب:

نیمه‌های شب ناگهان احساس کرد نمی‌تواند دستاش را حرکت دهد. چشمانش را که باز کرد با صحنه عجیبی روبه‌رو شد. نگهبانان قصر دست و پای سلطان را بسته بودند و می‌خواستند او را با خودشان ببرند. — ببخشید جناب سلطان! دوره یک ساله حکومت شما به پایان رسیده است و شما همین حالا باید به همراه ما بیایید.

— کمی به من فرصت بدهید تا آماده شوم.

— متأسفانه چنین چیزی ممکن نیست.

— پس لااقل بگذارید وسایل شخصی‌ام را بردارم

— خیلی متأسفم! ما چنین اجازه‌ای نداریم. دوره حکومت شما تمام شده و ما باید شما را در هر حالی که باشید به همراه خود ببریم.

وقتی او را از در قصر بیرون می‌بردند، در میان جمعیت انبوهی که آمده بودند تا برای آخرین بار پادشاه را ببینند، چشمش به پیرمرد دلسوز و دانا افتاد که با رضایت به او نگاه می‌کرد.

همین که کشتی به جزیره رسید، مأموران، سلطان را نزدیک ساحل به آب انداختند و بازگشتند. آنها نمی‌دانستند که عده زیادی در جزیره منتظر ورود دوست عزیزشان، یعنی پادشاه هستند و قصر بزرگ و زیبای او را که در میان باغی قرار داشت برای آمدنش آراسته‌اند.

سال‌ها بعد، مردم آن شهر بزرگ از دریانوردان می‌شنیدند که در وسط دریا شهری زیبا و بی‌نظیر هست که ...^۱

۱- برگرفته از کتاب منازل الآخرة شیخ عباس قمی، با تغییر.





تهیه کننده: مسعود حیدری گروه معارف بندر ماهشهر شهریور ۱۴۰۰

الف) به نظر شما اگر پادشاه زیرک به جای کار و زحمت یک ساله، خوش گذرانی و زندگی راحت در قصر

را انتخاب می کرد، چه سرانجامی در انتظار او می بود؟ **مدت پادشاهی او کوتاه بود**

ب) اگر کمی فکر کنیم در می یابیم که داستان زیرک شباهت های زیادی با زندگی خود ما در دنیا دارد.

این شباهت ها را پیدا کنید و مانند نمونه، جاهای خالی زیر را پر کنید.

۱- زیرک که اولین بار به آن شهر آمده بود، به راهنمایی نیاز داشت.

ما نیز که تنها یک بار به این دنیا می آییم، برای خوشبختی نیازمند راهنمایی پیامبران هستیم.

۲- او می توانست تمام وقتش را به استراحت در قصر بپردازد.

ما نیز ممکن است ... **ممکن است به تفریح و بازی بپردازیم**

۳- زمان پادشاهی اش خیلی زود سپری شد.

زمان زندگی ما ... **خیلی زود سپری می شود**

۴- گمان نمی کرد که نگهبانان ناگهان نیمه شب به سراغش بیایند.

ما نیز ... **گمان نمی کنیم که نیمه شب مرگ به سراغ ما بیاید**

۵- نگهبانان هنگام رفتن به او اجازه هیچ کاری را ندادند.

به هنگام رفتن ما نیز **اجازه انجام هیچ کاری نداریم**

۶- او در آن جزیره زیبا در جایی زندگی می کرد که خودش ساخته بود.

... **ما هم باید جای زیبایی برای آخرت خود فراهم کنیم**

۷- اگر زیرک وارد این شهر نمی شد، هرگز نمی توانست روزی پادشاه جزیره زیبا و ساکنان آن شود.

ما هم اگر به دنیا نمی آمدیم نمی توانستیم به آخرت و بهشت زیبای خدا برسیم

سایر شباهت ها را با مشورت دوستان و راهنمایی معلمان بنویسید.

.....

.....

.....

تهیه کننده: مسعود حیدری گروه معارف بندر ماهشهر شهریور ۱۴۰۰

سرانجام زندگی

با توجه به شباهت‌های فراوانی که میان زندگی ما و زیرک وجود دارد، می‌توان گفت: این داستان تنها یک قهرمان ندارد؛ بلکه هر کدام از ما می‌توانیم نقش این پادشاه را در زندگی خود بازی کنیم. همان‌گونه که خواندیم حالت پادشاهان مختلف در هنگام رفتن از شهر به سوی جزیره، با یکدیگر متفاوت بود. وضعیت ما انسان‌ها نیز در هنگام رفتن از این دنیا با انسان‌های دیگر متفاوت است.



خداوند حکیم در قرآن می‌فرماید:

الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ
يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
همان کسانی که فرشتگان جانشان را - در حالی که پاکند - می‌ستانند،
[و به آنان] می‌گویند: درود بر شما باد،
به [پاداش] آنچه انجام می‌دادید به بهشت وارد شوید.

و در جای دیگری از قرآن کریم می‌فرماید:

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ
يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ
وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ
و اگر می‌دیدى هنگامی که فرشتگان جان کافران را می‌گیرند
به صورت و پشت هایشان می‌زنند
و [می‌گویند] عذاب سوزان را بجشید.

به مفهوم این دو آیه توجه کنید. از مقایسه این دو آیه چه نتیجه‌ای می‌گیرید؟
کسانی که در زندگی خود به خدا و پیامبرانش ایمان دارند و به فکر زندگی پس از مرگ هستند، مانند پادشاه زیرک‌اند که رفتن از شهر، هیچ ترسی برایش نداشت؛ چرا که می‌دانند در زندگی جدید خود نیز در آرامش و راحتی به سر خواهند برد.
اما کافران و بدکارانی که تمام زندگی خود را به خوش‌گذرانی و تفریح در دنیا می‌پردازند و برای سفر خود توشه‌ای آماده نمی‌کنند، اصلاً دوست ندارند از این دنیا بروند؛ زیرا می‌دانند مرگ برای آنها به معنای پایان خوشی‌ها و سرآغاز سختی‌هاست.

اکنون این پرسش باقی می ماند که ما باید در دنیا چه کارهایی انجام دهیم تا هنگام سفر به جهان آخرت با سلام و درود فرشتگان روبه رو شویم؟
در درس بعد به پاسخ این پرسش خواهیم پرداخت.

چون برای زندگی در جزیره، عاقبت اندیشی کرده بود و توشه لازم را فراهم کرده بود

۱- چرا پادشاه زیرک از رفتن به جزیره هیچ ترسی در دل نداشت؟

۲- مرگ برای چه کسانی وحشتناک و ناخوشایند است؟ چرا؟

۳- حالت مؤمنان را در هنگام مرگ توضیح دهید.

آنها مانند پادشاه زیرک هستند که هیچ ترسی از مرگ ندارند چون به فکر زندگی پس از مرگشان بوده اند

برای کافران و بدکاران - چون تمام عمر خود را به گناه و خوشگذرانی پرداخته اند و برای آخرت شان، توشه ای فراهم نکرده اند

تهیه کننده: مسعود حیدری گروه معارف بندر ماهشهر شهریور ۱۴۰۰

الهی

بر محمد و خاندانش دو دفرست
و ما را آن گونه به انجام کارهای شایسته موفق کن
که در رسیدن به کوی تو حریص تر گردیم؛
طوری که مرک برای ما خانه آرامشی شود تا در آن بیاسیم؛
و جایی دوست داشتنی که مشتاقانه بدان درآسیم؛
پس چون مرک را به ما نزدیک ساختی،
با دیدار آن ما را نیک بخت گردان،
و آمدنش را سبب آرامش ما کن
و آن را دی از درهای بخشش،
و کلیدی از کفیهای رحمت خود گردان.^۱

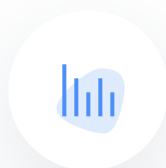
۱- دعای امام سجاده علیه السلام در هنگام یادآوری مرگ، صحیفه سجاده، دعای چهلیم.





اپلیکیشن درسی همیار

برنامه رایگان درسی همیار



تمام پایه ها

جواب کتاب ، تدریس و نمونه سوال



همیشه رایگان

برنامه همیار کاملا رایگان میباشد